

Vánoční melodram

Mrazivý vzduch mi chladí hrdlo;
dnes je noc, kdy se mnohé mění,
kdy se rozdává nekonečné jmění,
kdy je čas snění
a kdy v nás měkne, co dřív ztvrdlo.

Jdu přes náměstí plné světel,
ztichlé po všem tom divém shonu,
unaven nemám, co bych dodal k tomu,
že už chci domů.
...a že mi duši cosi hněte.

V teple verandy odpočinu,
chlad ale ještě ve mně běsní.
Je noc všech přání (splněných i vězňi),
jenom já nesním,
zase jsem dostal jen dar splínů.

Naslouchám... v dálce prýští píseň,
jemná - jako by zpíval anděl,
v hloubi zahoří, až sám jsem se zarděl.
...sním na verandě
o zvěsti, co mi tiší trýzeň.

Děkovný vzdech mi hladí hrdlo;
dnes je noc, kdy se mnohé mění,
kdy se rozdává nekonečné jmění,
kdy je čas snění
a ve mně měkne, co dřív ztvrdlo.